

Proyecto Armenia.

Idea original: Emiliano Cambaklian i Majo Nóbile.

Intèrprets: Emiliano Cambaklian i Katia Coser.

Assistència: Katia Coser i Brenda Pinto.

Direcció: Majo Nóbile.

Data: 13 de juliol de 2024.

Durada: 12 minuts.

Sinopsi: *Proyecto Armenia* convida a una de les seves peces breus de dansa, creada per un grup d'artistes que investiga sobre el vincle entre la diàspora armènia, la biografia i les corporalitats. El desert somia i la memòria es transforma en dansa; dels cossos desplaçats, torts i desorganitzats de normalitat.

Síntesi de projecte (tema):

Proyecto Armenia va començar a gestar-se a l'abril de 2024, com una instal·lació performativa i audiovisual, amb la particularitat que conté diverses peces escèniques en simultani que també poden muntar-se i narrar-se de manera individual. Per al cicle "Lo que nos sale del Cos" presentem una d'aquestes escenes, que té una durada aproximada de 12 minuts.

La instal·lació és resultat d'una recerca artística d'entramats personals, històrics i poètics al voltant del genocidi armeni que va perpetrar la Joventut turca (1915). Avui, en trobem l'actualitat a Gaza i en altres persecucions, desplaçaments i matances, que el negacionisme, avui dia cada cop més viu al debat públic, no permet visibilitzar, o fer-ho en la dimensió real.

Com a descendents d'armenis que som dos dels membres de la companyia, ens trobem davant la necessitat de reivindicar el poble d'Armènia a través d'un fet artístic per mantenir viva la memòria d'un esdeveniment que, fins i tot passats cent anys, no ha estat reconegut.

El centre des del qual es descabdella la peça que hem escollit és el viatge que una persona desplaçada, sense gènere, duu a terme al desert, on el seu estat d'abatiment l'arrossega a una dansa de fúria i vitalitat.

Proyecto Armenia té com a referència artística l'obra de Parajanov Sergei (1969, https://es.wikipedia.org/wiki/Sergu%C3%A9i_Paradzh%C3%A1nov), cineasta que va portar a les pantalles el genocidi armeni, essent com a conseqüència censurat, perseguit i empresonat.

La seva obra és una inspiració per a la nostra, perquè a més de comprometre's amb aquesta causa, també es va permetre jugar amb la possibilitat que els seus personatges poguessin representar un gènere diferent al gènere assignat, possiblement degut a la seva proximitat i obertura al món intel·lectual armeni, un dels més perseguits. Aquest permís que ell es va donar el llegim com una interseccionalitat entre el sexisme i el racisme que recuperem i posem en escena.

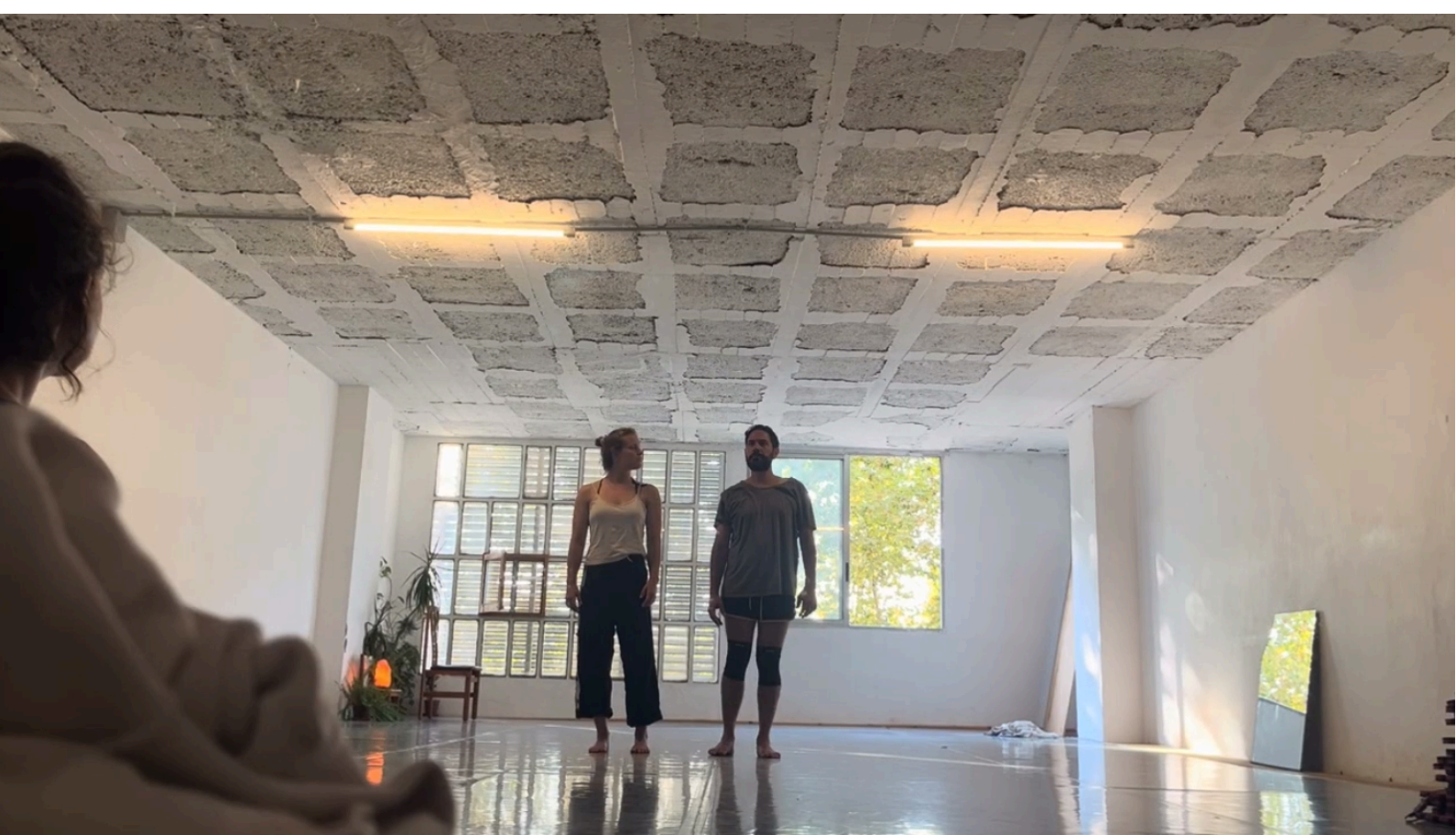

Necessitats tècniques: projector i pantalla, llums (zenital, frontal, contrafrontal i rasant), un micròfon i so.

Quantitat d'intèrprets: dos

Link a teaser o vídeo:

<https://youtu.be/ywyz6Z6HWxQ>

Proyecto Armenia.